

తొలిరాత్రి! వెండిగ్లాస్ లో  
షాల్తో మందగమనంతో గది  
లోకి అడుగుపెట్టింది కవిత.  
లోపలికి వచ్చిరాగానే వెనుక  
తలుపు మూసుకుపోయి అంతల  
గడియపెట్టిన చప్పుడు విని  
గుండెలో గుబులు కలిగి వెళ్ళగా  
కళ్ళెత్తి మంచం వద్ద ఉన్న  
కుర్చీలో అసహనంగా కూర్చుని



తననే గునునిస్తోన్న భర్తను  
చూసింది. చూసే చూడగానే  
సిగ్గు ముంచుకొచ్చింది.

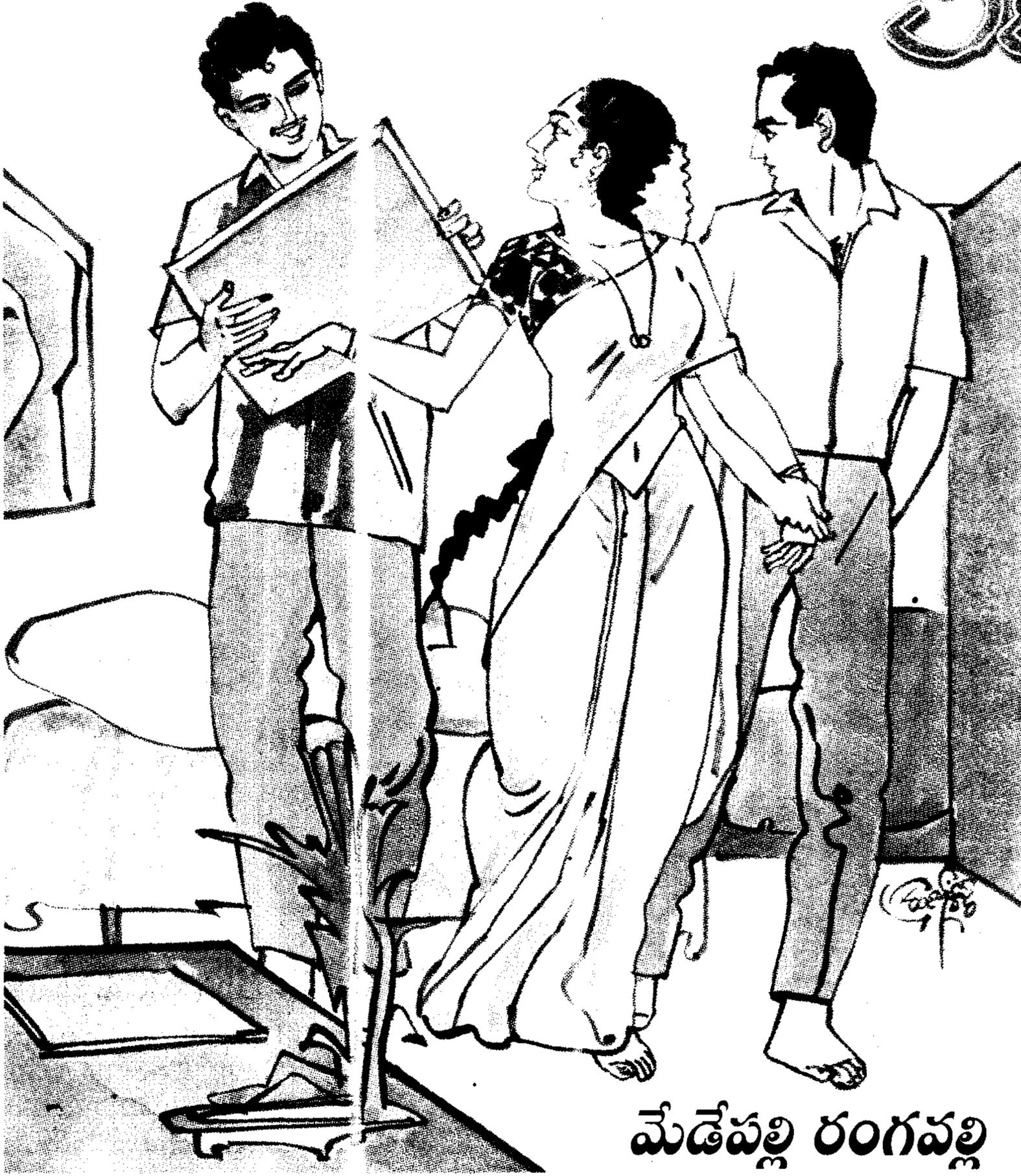
“ఏంటీ! సినిమాలోలా దగ్గర  
కొచ్చి నడిపించుకు తీసుకురావాలా?  
ఈ రాకెట్ యుగంలో కూడా సిగ్గు

అనేది ఉందా? ప్రాక్టికల్ గా ఉండడా  
నికి ప్రయత్నించు. రా” అన్నాడు  
భానుప్రసాద్ మంచంపై చెయ్యిపెట్టి  
చూపుతూ.

ఆ మాటలకి కొంచెం కలవరపడినా తమా  
యించుకుని మెల్లగా వెళ్ళి పాలు అందించింది. షాల్  
గ్లాసు అందుకుని..

“కాళ్ళమీద పడడాలవీ వద్దు. అవునూ నాగరి  
కత ఇంతగా పెరిగిపోతున్నా నువ్వేంటి ఇంకా ఇక్కా  
కుల కాలంలోలా తయారయివచ్చావూ? ఈ  
పూలజడ, ఇన్ని నగలు, ఇప్పుడు అవసరమా?”

# అమ్మమ్మ



అంటూ పాలు తాగుతూంటే,  
గబుక్కున మధ్యలోనే గ్లాసు  
లాక్కుంది కవిత.

“ఓ... సగం నువ్వు తాగా  
లని మా అమ్మ చెప్పిందా?  
తాగు.. తాగు” అంటూ  
నవ్వాడు.

కవిత మిగిలిన సగం పాలు  
గడగడా తాగేసి గ్లాసు అక్క-  
డున్న టీ పాయ్ మీద పెట్టి  
నిల్చింది.

భానుప్రసాద్ తేవి మంచం  
మీద కూర్చుని-

“రా కూర్చో. నెర్వ్ సాగా  
ఉందా? భయమెందుకూ...  
మనం భార్యభర్తలమే కదా...  
ఊ” అంటూ ఆమె చెయ్యి  
పట్టుకులాగి మంచం మీద తన  
ప్రక్కన కూర్చోపెట్టి ఏడం  
భుజం మీద చెయ్యి వేసి గట్టిగా  
నొక్కాడు. అలా చేయడంతో  
పైట జారింది. జారిపోతూన్న  
పైటను పైకి లాక్కుంటూ  
సిగ్గుతో తలవంచుకుని, ముడు  
చుకుపోయింది కవిత.

“లైటుందనా...” అం  
టూ వెళ్ళి లైటార్ని వచ్చి  
సిగ్గుతో ముడుచుకుపోయి  
మంచానికి అటువైపుగా పడి  
కున్న కవితను బలంగా ఇటు

## మేడేపల్లి రంగవల్లి

తిప్పి-

“ఈ నగలూ... ఈ పూలజడా ఇప్పుడు అలా చూశావా. ఎంత టైం వేస్తో చూడు” అంటూ జడను వెనక్కు తోసి నగలన్నీ తీసేసి టీపాండ్ మీద పడేసి ఆమెను పూర్తిగా ఆక్రమించుకుని, రాత్రి అయిందనిపించుకుని పక్కకు తిరిగి పడుకున్నాడు అరగంటలో.

ఏం జరుగుతోందో, ఎలా జరుగుతోందో అని ఆశ్చర్యం చెసుకునేలోపు అంతా చేసి పక్కకు తిరిగి పడుకున్నాడు.

కవిత పది నిముషాలకు తేరుకుని లేచి బట్టలు సరిగా కట్టుకుని భర్త పక్కనే ఇటు తిరిగి పడుకుంది.

నిన్ననే పెళ్లైంది. ఈరోజు తొలిరాత్రి! మనమళ్ళీ రానిది. ఇంత యాంత్రికంగా, ఇంత నిశితంగా, ఇంత ముక్తసరిగా, ఇంత కళావిహీనంగా ఇంత మోటుగా.

“పాటలేమైనా వచ్చేమో... అడుగమ్మా!” అని పెళ్ళిచూపులనాడు అతనన్న మాటలే మరీ మనసు గుర్తొచ్చి ఆశ్చర్యపరిచాయి కవితని.

## కొంచెం కష్టమే

**తెలుగులో అవకాశాలు ఎలా వస్తాయో**

ఎవరికీ తెలియదు. అలా అనుకోకుండా సినిమా ఛాన్స్ ల్ని చేజిక్కుంచుకున్న రక్షితని అంతా లక్ష్మీ హీరోయిన్ అంటున్నారు. తాజాగా ఆంధ్రావాలాతో ప్రేక్షకుల ముందుకు వచ్చిన రక్షిత గ్లామర్ రోజురోజుకీ పెరిగిపోతోందంటున్నారు. మారుతున్న పరిస్థితుల్లో సినిమాల బడ్జెట్ బాగా పెరిగిపోతోందని చెబుతున్న రక్షితకి అన్ని రకాల క్యారెక్టర్లు చేయాలని ఉందంటోంది. ‘కొత్తదనం కోసం నేనెప్పుడూ పరితపిస్తాను. దానికనుగుణంగా నేనకాల్సినట్లు ఇస్తాను. కథ, దర్శకుడు నచ్చితే ఎలాంటి అభ్యంతరం ఉండదు. అయితే ఎక్కువ బడ్జెట్ సినిమాల్లో నటించడం కొంచెం రిస్కే అని ఒప్పుకుంటోంది కూడా.

\*\*\*

కవిత పేరుకు అట్టు భావనా ప్రపంచంలో ఉంటూంటుంది. ప్రతీ విషయాన్ని కళాత్మకంగా, భావుకతతో ఆలోచిస్తూంటుంది. ఓ మోస్తరు డబ్బున్నా వాస్తవాల వైక సంతానం. అందుకే అనుకున్నదే తక్షణం అమలుచేసేది ఏ విషయమైనా. తను అలా ఉండడమే కాక తనకు నచ్చిన వాళ్ళు అలాగే ఉండాలనుకుంటుంది. చిన్నప్పటినుంచి అలాగే పెరిగింది. చిన్న వయసులో తన తోటివాళ్ళు ఖాళీ సమయాల్లో ఓషన్ పార్కులకో, స్విమ్మింగ్ పూల్స్ కో, కెఫ్లెంట్, వీడియో గేమ్స్ ఆడుతోంటే తను మాత్రం ఒంటరిగానైనా... తాలాకు బొమ్మలూ ఎర్రచందనం బొమ్మలూ పెట్టుకుని ఆడేది. కానీ జీకెఫ్ వయసొచ్చాకా చదువు తోపాటు మంచి మంచి రచనలు చదవడానికీ పడేది. బాగా పాటలు పాడేది. ఇంటినిండా ఎన్నో రకాల కేసెట్స్ కొనిపెట్టేది. పాటలు నేర్చుకునేది. ఎక్కువగా డాబామీద కూర్చుని సాయంసంధ్యను చూడడానికి ఇష్టపడేది. పూలమొక్కలు పెంచడం హాబీగా పెట్టుకుంది. టెంట్లో ప్రతీ గోడనూ, ప్రతీ మూలనూ ఆర్టిస్టిక్ గా అలంకరించేది. ఏ గది, ఆ గది ప్రత్యేకతను చాటుతున్నట్లు తీర్చిదిద్దేది. డిగ్రీ అయిపోయి రెండేళ్ళ కాల్యాకా తొలిసారిగా ఆమెకు పెళ్ళిచూపులయ్యాయి. ఎప్పుడూ భావనా ప్రపంచంలో ఉండే కవిత ఈ పెళ్ళిచూపులను చాలా సంప్రదాయబద్ధంగా పవిత్రంగా భావించింది. పెళ్ళికొడుకు భానుప్రసాద్ తొలికం డిప్యార్ట్ మెంట్ లో ఇంజనీర్ గా పనిచేస్తున్నాడు బెంగుళూరులో.

లేత పసుపు రంగు చీర, జాకెట్టుతో, జడలో



ఓ మూరెడు కనకాంబరాలతో సింపుల్ గా ముద్దుగా వచ్చి అతని ఎదురుగా ఉన్న కుర్చీలో కూర్చుంది కవిత. కూర్చోగానే..

“పాటలేమైనా వచ్చేమో అడుగమ్మా!” అన్న అతని గొంతు విని అతని ఫోటోలోని రూపానికి ఆతికినట్లుగా బాగుందని మురిసిపోయింది. మురిసి ‘ముద్దుగారే యశోద’ అన్నమయ్య కీర్తనను ఆలపించింది.

వరుని తరపు వారందరూ ఆమె పాట, ఆమె ప్రవర్తన, ఆమె రూపం, వారి అంతస్తూ చూసి ముగ్ధులైతే...

కవితకు మాత్రం అతని రూపం, అతని గొంతులోని తీయదనం అతను కూర్చున్న తీరూ, ఒకే ఒక్కసారి కన్నెత్తి చూసినప్పుడు అతను తనను చూసిన స్వచ్ఛమైన చూపు.. ఇవి చాలా నచ్చాయి.

అంతే అన్ని పరిస్థితుల అనుకూల వాతావరణంలో కవిత పెళ్ళి భానుప్రసాద్ తో అయిపోయింది.

అటువంటి తన భర్త ఇలా.. ఆరోజు అతనిని చూసి ఎంతో హుందాగా, భావుకత కలిగి ఉంటాడనుకుంది. కానీ ఇంత యాంత్రికంగా ఉంటాడా? తొలి సమాగమం గురించి ఎన్నో కథల్లో, నవలల్లో, కావ్యల్లో ఎంతో రమ్యంగా, రసవత్తరంగా చిత్రీకరిస్తారే! అలాంటిది నా జీవితంలో ఇలా ఇంత నిస్తే జంగా జరిగిందేమిటి? అనుకుని బాధపడింది.

\*\*\*

మూడు రాత్రులు అత్తవారింట్లో అయిపోయాకా తన ఉద్యోగస్థానమైన బెంగుళూరుకు తీసుకువెళ్ళిపోయాడు కవితను భానుప్రసాద్.

విశాలమైన ఫ్లాట్ చాలా బాగుందనుకుంది కవిత. కొత్త కాపురానికి కావలసిన సామాన్లన్నిటినీ సారెగా ఇచ్చారు కవిత పుట్టింటివారు. తనకీష్టమైన పోస్టర్స్, అల్లిన కర్టెన్స్, వాల్ హేంగింగ్స్ అన్నీ తెచ్చుకుంది కవిత. తన కొత్త ఇంటిని తీర్చిదిద్దుకునేందుకు. ఓ నాలుగు రోజుల్లో ఇల్లు నంతటినీ తనకు నచ్చిన విధంగా సర్దేసింది. భర్త చూసి మెచ్చుకుంటాడని ఎదురుచూసింది. ఓ ఆదివారం నాడు హాల్లో సోఫాలో కూర్చుని కాఫీ తాగుతూ-

“ఏంటీ ఇల్లంతా మ్యూజియం చేశావూ! ఎక్కడ చూసినా గోడలు ఖాళీలేవు. ఇదే మన్నా ఆర్ట్ ఎగ్జిబిషనా?” అన్నాడు చికాగ్గ.

పొరుగువాళ్ళు, ప్రక్క వాటా వాళ్ళు ‘కొత్తగా పెళ్ళై వచ్చినా ఎంతో అనుభవమున్నట్లు ఎంతో నేర్చుగా సర్దేవని’ అంటుంటే ఇతను వెలు

కొంతమంది హీరోయిన్లు ఎంతో దూకుడుగా ఉంటారు. రియలిస్టిక్ గా నటించడం అంటే వారికెంతో ఇష్టం. ఇప్పుడు చెబుతున్నది మల్లికా షెరావత్ గురించి. ఈమధ్య ఓ సినిమా షూటింగ్ లో ఆమె అందర్నీ ఆశ్చర్యచకితుల్ని చేసింది. మర్డర్ చిత్రం షూటింగ్ లో ఆమె డేర్ అండ్ డ్యాషింగ్ గా ప్రవర్తించింది. ఇందులో కొన్ని రిస్క్ షాట్స్ ని డూప్ ద్వారా చేయించాలని భావించిన దర్శకుడితో ఆ సీన్ తానే చేస్తానని పట్టుపట్టి మరీ షాట్ ఓకే చేయించిందట. ఇంతకుముందు క్యాహిష్ లో కూడా ఇలాగే ప్రవర్తించిన మల్లికా సెక్సీ తారగానే కాదు మంచి ధైర్యసాహసాలు, తెగువ ఉన్న మగువగా పేరు తెచ్చుకుంది.

# తెగువున్న మగువ!

కొంతమంది హీరోయిన్లు ఎంతో దూకుడుగా ఉంటారు. రియలిస్టిక్ గా నటించడం అంటే వారికెంతో ఇష్టం. ఇప్పుడు చెబుతున్నది మల్లికా షెరావత్ గురించి. ఈమధ్య ఓ సినిమా షూటింగ్ లో ఆమె అందర్నీ ఆశ్చర్యచకితుల్ని చేసింది. మర్డర్ చిత్రం షూటింగ్ లో ఆమె డేర్ అండ్ డ్యాషింగ్ గా ప్రవర్తించింది. ఇందులో కొన్ని రిస్క్ షాట్స్ ని డూప్ ద్వారా చేయించాలని భావించిన దర్శకుడితో ఆ సీన్ తానే చేస్తానని పట్టుపట్టి మరీ షాట్ ఓకే చేయించిందట. ఇంతకుముందు క్యాహిష్ లో కూడా ఇలాగే ప్రవర్తించిన మల్లికా సెక్సీ తారగానే కాదు మంచి ధైర్యసాహసాలు, తెగువ ఉన్న మగువగా పేరు తెచ్చుకుంది.

కాబట్టి అతన్ని బాగా చదివేసింది. అతనికోసం వాళ్ళు సినిమా, పీకారు లేరు. కనీసం పుస్తకాలు చదివే ఆలవాటు లేదు. ఎక్కడో తిండి, పానీయం, ఉద్యోగం అవే! ఇంకా తొమ్మిదికి ఇంట్లో ఉండినే మళ్ళీ రాత్రి ఏడింటి వచ్చేది. తనతో కలిసి ఉండేది కొన్ని గంటలే అదీ ఓ వస్తువులా.. మనసున్న మనిషిగా కాదు.

“ఏంటో ఇక్కడ సూర్యోదయాలూ, సూర్యాస్తమయాలూ కనిపించవు అంది ఓరోజు భోజనాలప్పుడు ఏదో మాట్లాడుతూమని ఉపోద్ఘాతంగా.

“వాటిని మాస్తూ ఒళ్ళు ముచ్చేటైం ఇక్కడి వాళ్ళకుండదు” అన్నాడు పెడసరంగా.

“మాస్తే కదా అందం తెలియి” అంది తల వంచుకుని అన్నం కెలుకుతూ.

“సరే త్వరగా రా. పొద్దున్న క్యాంప్ ఉంది. త్వరగా లేవాలి. అందుకే త్వరగా పడుకోవాలి ఏం...” అనేసి బెడ్రూంలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

‘వస్తే ఏముంది? మూడు నిమిషాల్లో పని ముగించుకుని అటు తిరిగి పడుకుంటారు. ఈ ఇంట్లో ఓ జీవి ఉందనీ, దానిని గాగోగులేంటనీ, మీకవసరం లేదు కదా మరి’ మనసులో అనుకుని ఓ నిట్టూర్పు విడిచి వంటగది నడిచి వెళ్ళింది.

ఏరోజుకారోజు కొత్త కొత్త వంటకాలు చేసి పెట్టేది. అతని మెచ్చుకోలు కోసం చూసేది. అతను మౌనంగా తినేసి వెళ్ళిపోయేవాడు తప్ప ఏరోజూ మెచ్చుకోలేదు. బట్టలు తనే ఉతికి ఆరేసి ఇస్త్రీ చేసేది. ఎప్పటికప్పుడు డాస్ పాలిష్ చేసి పెట్టేది. టై దగ్గర్నుంచి అన్నీ రెడిగా ఉంచేది. ఏరోజూ ఏ విషయంలోనూ మెచ్చుకునేవాడు కాదు. అతనికి పని జరగడమే కాకాని. స్త్రీ అంటే కేవలం అన్నం వండిపెట్టి, ఇంట్లో పనిమనిషిలా, రాత్రి భోగవస్తువుగా మాత్రమే పనికొస్తుందనుకునే యాంత్రికంగా బ్రతికేస్తూన్న సగటు సామాన్య మనిషి.

ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో భాను ప్రసాద్ చిన్ననాటి స్నేహితుడు కళ్యాణ్ సాఫ్ట్ వేర్ కంపెనీలో పనిచేస్తున్నవాడు బెంగుళూరుకు ట్రాన్స్ ఫర్ చేశాడు.

వీళ్ళింటికి వచ్చినప్పుడు కవితను, కవిత ఆర్టిస్టిక్ బ్రెయిన్ ను తెగపాగిడాడు. షెడ్యూల్ ఉండే బుక్స్ కొన్ని కావాలని పట్టుకెళ్ళాడు. పతీ గదినీ చూసి మెచ్చుకున్నాడు.

‘కవిత అతని మెచ్చుకోలు మన్నితనీ స్వీకరించింది. సహజంగా గుర్తింపు లభించాలా ఆనందం లభిస్తూంది కదా. అలా కళ్యాణ్ తో పరిచయం ఆమెలోని చైతన్యాన్ని నిద్రలేపింది.

ముందు భాను ప్రసాద్ తో మాట్లాడే కళ్యాణ్

రానురాను కవితతోనే మాట్లాడడం మొదలుపెట్టాడు. రెండేసి గంటలు... పుస్తకాలు, ఇతర విషయాలు గురించీ చర్చ వాళ్ళిద్దరి మధ్య జరగడం భాను ప్రసాద్ కు నచ్చలేదు.

ఓరోజు ఆదివారం కళ్యాణ్ మూడు గంటలకు వచ్చాడు. అప్పుడ వాస పడ్డోంది. కవిత బజ్జీలు పల్లెంలో వేసుకొచ్చి టీపాయ్ మీద పెట్టించి. టాపిక్ పెయింటింగ్ మీదకు మళ్ళింది. కళ్యాణ్ మాట్లాడుతూనే కవిత అతనినైపు చూసే తీరగా ఆమె నూలలకు మాటిమాటికీ “యూ ఆర్ కిక్స్” అంటూన్న కళ్యాణ్ తీరూ.. గమనించాడు భాను ప్రసాద్.

కళ్యాణ్ వెళ్ళిపోయిన తర్వాత భాను ప్రసాద్ చాలా కాలా ఆలోచించాడు.

రాత్రి భోజనాలయ్యాకా బెడ్రూంలోకి వచ్చిన భర్తతో “కవితా! కళ్యాణ్ తో అన్నేసి గంటలు ఎందుకు మాట్లాడడం? నాకేం నచ్చలేదు” అన్నాడు సడెన్.

కవిత వింతగా చూసింది భాను ప్రసాద్ ని.

“టాటిమాటికీ అతను నిన్నలా సాగడం నాకేం నచ్చలేదు కవితా!” అనడం ఇష్టం లేకున్నా తల దించుకుని అన్నాడు.

మరింత ఆశ్చర్యంగా చూసింది కవిత.

‘అతన్నెక్కువ ఎంటర్టైన్

వెయ్యకు” కొంచెం చిక్కా అన్నాడు.

‘మీ ఫ్రెండ్ కదా, మీరే చెప్పండి. నేనేం రమ్మల్లేదు కదా!’ అంది ముభావంగా.

‘అందేగానీ మనసులో చాలా ఆలోచించింది. అంటే భర్తలో అసూయ మొదలైంది దన్ను నాలు. ఇన్నాళ్ళు ఊరుకుని ఇప్పుడు ఉబిడి కన్నుమాల. వెంటనే ఒక ఆలోచన పుట్టుకున్న మెరిసింది ఆమె బుక్స్. మర్నాడే కళ్యాణ్ కు ఫోన్ చేసింది. తన ఆలోచనని



అతనికి వివరించి చెప్పింది.

కళ్యాణ్ ఆ సాయంత్రం కొన్ని పెయింట్ బింగ్స్ తో వచ్చాడు. "మాడండ్ ఏలా ఉన్నాయో" అన్నాడు కవితకిచ్చి.

"చాలా బాగున్నాయి. కళ్యాణ్ ఇవన్నీ నాకేనా?" అంది మురిపెంగా చూస్తూ. అక్కడే గుమ్మం దగ్గర నిలుచున్న భానుప్రసాద్ చలుక్కున కవితను చూశాడు.

"ఆ.. నీకే... అవునూ నిన్ను కవీ అని పిలిస్తే నీకేమైనా అభ్యంతరమా?" అన్నా డామె కళ్లలోకి సూటిగా చూస్తూ.

"నాకేం లేదు కానీ మీ ఫ్రెండ్ కి ఉండొచ్చుకదా" అంది.

"ఆ వాడికలాంటివేం ఉండవులే" అంటూ భానుకేసి చూశాడు.

"ఆఁ అదీ..." అంటూ భాను ఏదో అనే లోపే కవిత

"ఈ పెయింటింగ్ బెడ్రూంలో అయితే

వి...నా ట్రాన్స్ ఫర్ ఫర్మర్ వచ్చాయా?!



బాగుంటాయనుకుంటాను" అంది బెడ్రూంలోకి దారితీస్తూ.

"దాను కవీ. ఈ పెయింటింగ్ చూడు అభిసారిక అంటే తెలుసుకద! అన్నాడు చిలిపిగా వెంటే వెళ్తూ కళ్యాణ్.

భానుప్రసాద్ కూడా అనసరించాడు.

"నీ దుకు తెలీదూ అష్టవిధ నాయికలో ఒకరు" అంటూ బెడ్రూంలో గోడకు ఆ పెయింటింగ్ హేంక్ చేసి "ఏలా ఉంది?" అంది కళ్యాణ్ ను ఉద్దేశించి.

"ఈ మాం అందం ఇనుమ డింపింది" అన్నాడు చలాకీగా.

ఇంకా ఉండబట్టలేక "ఒరే కళ్యాణ్ ఈ ఆదివారం నీ భార్యతో ఏ సినిమాకో వెళ్ళక మా ఇంకేం దుకురా!" అని కవి

కవిత ఆశ్చర్యపోయి చూస్తూండగానే.

"ఆ వేసుంటాడు. మర్చిపోయావేమో కవీ నేను వెళ్లాస్తానై" అని వెళ్ళిపోయాడు కళ్యాణ్.

ఆ వెళ్ళినవైపే చూస్తూ "పాపం చిన్నబుచ్చుకుని ఉంటాడు కళ్యాణ్. అయినా సినిమా ప్రోగ్రాం ఎప్పుడేశారు" అంది భర్తను చూస్తూ.

"ఇందాకా అనుకున్నాను చెప్పడం మర్చిపోయాను. త్వరగా తయారవువెళ్దాం" అన్నాడు.

కవిత ఇంకా ఆశ్చర్యం నుంచీ తేరుకోలేదు.

"వెళ్ళు తయారవు. నుంచున్నావేంటి టైం ఆరవుతోంది" అని తోసాడామెను.

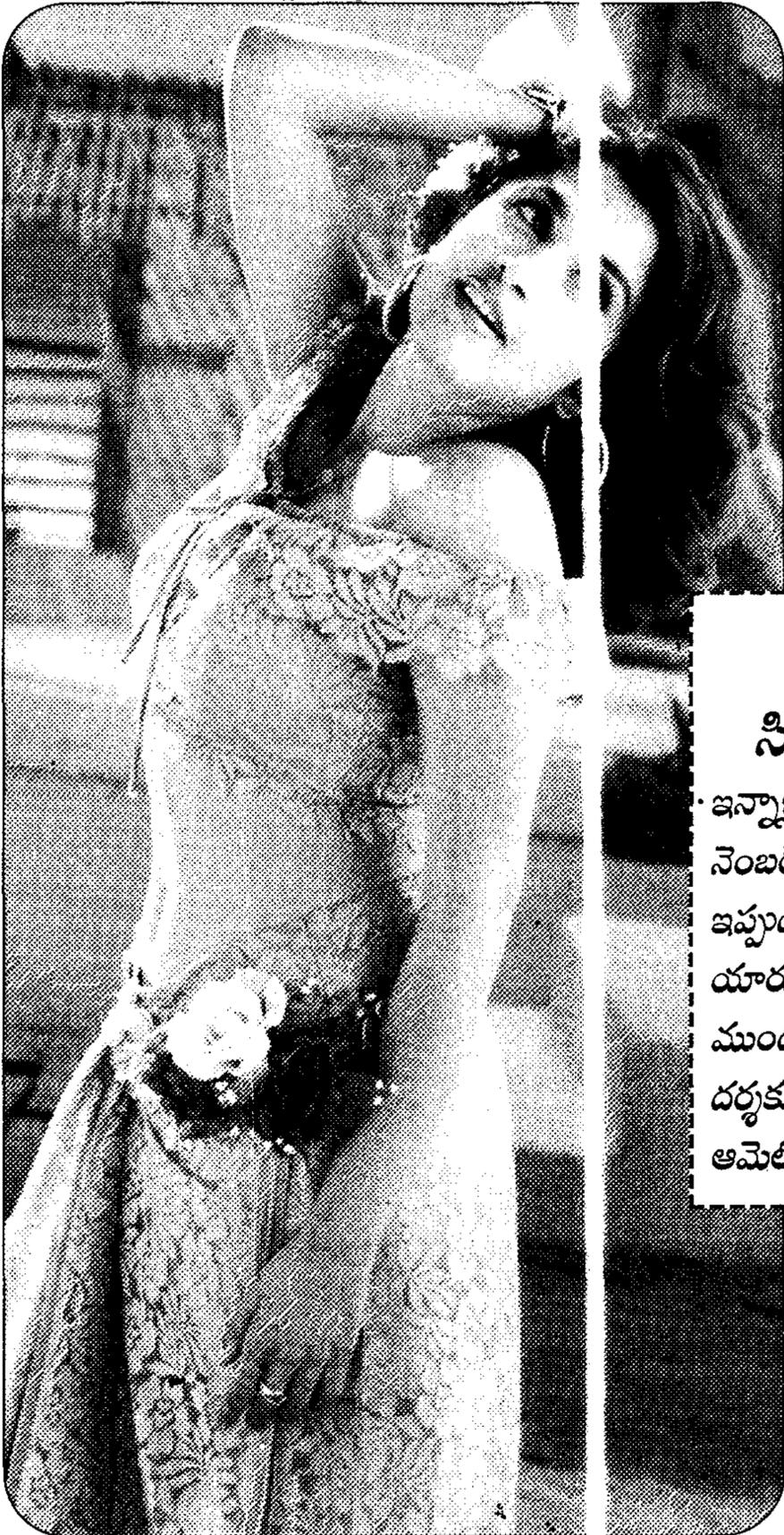
కవిత తయారై వచ్చింది నమ్మబుద్ధికాకుండానే. సినిమాకు తీస్సెళ్ళి హోటల్లో భోజనం పెట్టించాడు భానుప్రసాద్.

ఇంటికి వచ్చాకా పడుకునేటప్పుడు బెడ్రూంలో హేంక్ చేసిన పెయింటింగ్ ను చూపిస్తూ "అభిసారిక అంటే ఎవరు కవితా?" అడిగాడు.

"అభిసారి అంటే ప్రియుని కోసం ఎదురు చూసే ప్రయురాలు" అంటూ అష్టవిధనాయికల గురించి, ఒక్కొక్కరి లక్షణాల గురించి హృద్యంగా చెప్పింది కవిత.

భానుప్రసాద్ కన్నార్పకుండా చూస్తూ విన్నాడు. భర్తలో ఈ మార్పు చాలా ఆనందాన్నిచ్చింది కవితకు.

"ముదురు రంగు చీర కట్టుకున్నావేంటి?



## పోటీ

సినిమాల సంఖ్య తక్కువైపోతున్న కొద్దీ హీరోయిన్స్ మధ్య పోటీ పెరుగుతోంది.

ఇన్నాళ్లలా ఇప్పుడు ఇక్కడ తిష్టవేసుకుని కూర్చోవడానికి వీలేకుండా ఉంది. ఐటెం నెంబర్ సాంగ్స్, స్టైషల్ అఫెక్ట్స్, అవసరం ఉన్నా లేకున్నా కొంచెం ఎక్స్ పోజింగ్ ఇప్పుడు కామన్ అయిపోయింది. సినిమాల రాశి కన్నా వాసిని చూసేవారు తక్కువైపోయారు. మంచి సినిమా ఏదో అర్థంకానట్టుగా పబ్లిసిటీ పెరిగిపోయింది. ముందు ముందు ఎలాంటి మార్పులు వస్తాయో అర్థంకాకుండా ఉంది' అంటోంది రమ్యకృష్ణ. దర్శకుడు కృష్ణవంశీని వెళ్లాడినా ఆమె నటనలో అంతగా మార్పు కనిపించడం లేదు. ఆమెలో అప్పటి ఈజ్ ఇప్పటికీ అలాగే ఉందంటున్నారంతా.

తను చూస్తూ-

"ఈ తా మనం పిక్చర్ ప్రోగ్రాం వేసుకున్నాం కదా మర్చిపోయామా?" అన్నాడు చిన్నగా కన్ను కిక్కిరిస్తూ.

"ఎవరూ పిక్చరా?" అని

రాత్రిళ్ళు లైట్ కలర్స్ వేసుకుంటే మనసు హాయిగా ఉంటుంది. చక్కగా నిద్రపడుతుంది" అంటూ కూర్చున్న ఆమెను వెనక్కు వంచాడు రెండు భుజాలనూ పట్టుకుని.

"లైట్..." అంది సంశయంగా చూస్తూ.

"ఉండనీ, ఆ అభిసారిక వన్నెలు నీలో

అంట్లూ మొదటిసారి వెలుగుల ...  
 ఈ పరిస్థితికి ఆమె పెదవులు వణుకుతుంటే పద  
 వున్నాను మాచాడువేళిలో రాస్తూ-

“పెదవులు వణకేదెందుకనీ” అన్నాడు.  
 సిగ్గుతో ఆతని వేతుల్ని గట్టిగా పట్టుకుంది. ఆమె  
 కేతిని విడిచింది మీదకు చేరడంతోలే “ప్లీజ్ రైట్  
 ఆఫ్ మైండ్” అన్న ఆమె మాటలను సైతం కృ  
 చేయకుండా గడిపేడే గానీ... అంతా అయి పంకు  
 న్నప్పుడు మాత్రం నిద్రలేచి భానుప్రసాద్ కు.

“అభిసారిక అంటే నీకు తెలుసు కదా!” చిలి  
 పిగా అన్న కళ్యాణ్ మాటలే మరి మరి వింది  
 మనసును చికాకు పెట్టాయి. అట్టుంచీ ఇటు తిరి  
 గాడు. అనాచారితమైన ఆమె వీపుకి గం,  
 భుజాలు నున్నగా.., గుండెలను మాత్రం గుర్తుగా  
 దుప్పటితో కప్పుకున్న అమాయకమైన ఆమె  
 ముఖం తేటగా కనిపించి ‘నా భార్య మంచిది’ అని  
 మనసులో అనుకుంటూ లైలాపీ వచ్చి క తను  
 వెనుకునుంచీ గట్టిగా దగ్గరకు వాటింకుని  
 ముందుకు తిప్పుకుని ఆమె గుండెల్లో తల వార్చి  
 వెచ్చగా పడుకున్నాడు.

ఆతనిలోని మార్పును స్పర్శ ద్వారా మ స్తున్న  
 కవిత మరింత దగ్గరగా జరిగింది.

తెల్లారింది. భానుప్రసాద్ తొందరగా తాడు.  
 పాలప్యాకెట్టు ఫ్రీజ్ లో నుంచీ తీసి కాఫీ కలిపి కవి  
 తను లేపాడు. కవితకు ఆశ్చర్యం వేసింది.

ఆఫీసుకి వెళ్ళేటప్పుడు “కవీ... సాధం త్రం  
 త్వరగా వస్తాను. షాపింగ్ కి వెళ్తాం రెడీగా ఉండండి. ఆ  
 లెమన్ ఎల్లో శారీ, అదే నువ్వు పెళ్ళి చేస్తున్నావు  
 కట్టుకున్నావే అది కట్టుకో” అని వెళ్ళిపోయాడు.

‘కవీ’ అన్న అతని పిలుపే చెవుల్లో ఆ మృతం  
 పోసినట్లనిపించి వంటింట్లోంచి పరిగెత్తి కువచ్చే  
 లోపే భర్త వెళ్ళిపోవడం నిరాశగా అనిపించింది.

ఆరోజు సాయంత్రం భానుప్రసాద్ యారై  
 బైట కవిత కోసం వెయిట్ చేస్తుండగా కళ్యాణ్  
 ఏవో ఫూలమొక్కలతో వచ్చాడు.

“ఇవెందుకూ” అన్నాడు భానుప్రసాద్  
 చిరగా.

“కవితకూ ఈ ఫూలమొక్కలంటే ప్రాణం  
 అంది. వస్తూ ఉంటే దారిలో కనిపించాయి అందు  
 కని కొనుక్కొచ్చా. కవీ...” అంటూ ఇంటి లోప  
 లికెళ్ళబోయాడు. కవిత లోపల చీర కుడి పళ్ళ కుద  
 రక పెట్టుకునీ, విప్పి అలా వేస్తూంది. కళ్యాణ్  
 గొంతు విని “ఆ వస్తున్నా” అంటూ చీర గబగబా  
 కట్టుకుంది. తలుపులు వేసి గడియపెళ్ళ బైటకు  
 వచ్చింది.

ఈలోగా “అవి అక్కడ పెట్టు నువ్వు  
 నాతోరా!” అంటూ లిఫ్ట్ లోకి లాక్కెళ్ళ పు కళ్యా  
 ణ్ ని భానుప్రసాద్.

“ఎక్కడికిరా భానూ”

“టాప్ ఫ్లోర్ డ బామీడికి”

“ఎందుకురా అంత పైకి?” అని కళ్యాణ్  
 అంటున్నా వినకుండా లిఫ్ట్ క్లోజ్ చేసి టాప్ ఫ్లోర్  
 బటన్ నొక్కాడు.

పైకెళ్ళాకా “అంత్రా కొంప తీసి నన్నుగానీ  
 ఇక్కడ నుంచీ తొస్తావా ఏంటి క్రిందకి?” అని  
 సరదాగా అంటూ భానుప్రసాద్ భుజం చరివాడు  
 కళ్యాణ్.

భానుప్రసాద్ బూడిగా ఉండడం గమనించి-

“ఏవైందిరా భానూ? ఎందుకలా ఉన్నావు?  
 ఎవీ ప్రాబ్లెమ్?” అన్నాడు కళ్యాణ్ అనునయంగా.

“ఒరేయ్ నా ప్రాబ్లెమ్ నువ్వేరా! నా భార్య పిచ్చి  
 దిరా. నా భార్య నాకు దూరమైతే నేను బ్రతకలే  
 నురా! నీ భార్య బడపదార్తమని ఆ సరదాలు నా  
 భార్యతో తీర్చుకోకురా” అని ఆగాడు కళ్యాణ్  
 సీరియస్ గా చూస్తూండడంతో.

“ఆ... ఇంకా చెప్పరా... ఏం చెప్తావో.  
 ఆగావే? ఇంకా చెప్పు. ఏంటీ నా సరదాలు నీ  
 భార్యతో తీర్చుకుంటున్నానా? నీ భార్యకేం  
 కావాలో నువ్వెళ్ళ దైనా ఆలోచించావా? నీ భార్య  
 నాకు పరిచయమైన మొదట్లోనే “మీకు మంచి  
 టోస్టుండండి” అని నేనంటే “ఎన్ని మంచి టోస్టు  
 లుంటే ఏం లాభం గుర్తింపు ఉండాలిగానీ” అని  
 ఆమె అన్నప్పుడే అర్థం చేసుకున్నాను ఆమె వ్యక్తి  
 త్యానికి నువ్వెంతో విలువనిచ్చావో. ఆమె ఉనికికి  
 నీవు విలువ ఇవ్వలేదు సరికదా.. నేను మెచ్చుకుం  
 టుంటే నేను మళ్ళీ వేసకుంటానని భ్రమపడి భయ  
 పడుతున్నావు. అ అభద్రతా భావం నీకున్నప్పుడు,  
 ఆమెను ఎలా వదలమకోవాలో నీకు తెలిసి  
 ఉండాలే. ఆమె పనితనానికి నీ మెచ్చుకోలు  
 మాత్రమే ఆమె ఆశించింది. ఆమె ఊహలను నీవు  
 సాకారం చేస్తావునుకుంది. నీవెమెకు ఏం చేశావు?  
 ఆ గుర్తింపు, ఆ మెచ్చుకోలు నేను ఇచ్చాను. ఒకరి  
 వ్యక్తిత్వాన్ని మెచ్చుకోవడం, గౌరవించడం తప్పు  
 కాదే. నేనేం నీ భార్యను బుట్టలో వేసుకోలేదురా.  
 నేను నా భార్యను ప్రేమిస్తాను. గౌరవిస్తాను. ఆమె  
 ఒక బడపదార్తమైనా నా టోస్టులని గమనించి, నాకు  
 నచ్చినట్టు ఉండడానికి ప్రయత్నిస్తుంది. నా అభి  
 ప్రాయాలకు బద్ధురాదు. ఖండించదు. నువ్వు  
 కూడా నీ భార్యలోని ‘వ్యక్తి’ని గుర్తించి ఆమెను  
 ప్రోత్సహించు. నీ జీవితాన్నీ, నీ భవిష్యత్తునీ నువ్వే  
 ఆహ్లాదకరంగా మార్చుకో” అనేసి గబగబా అడుగు  
 లోసుకుంటూ కిందికి వెళ్ళిపోయాడు కళ్యాణ్.

సిగ్గుతో గోట మాటరాక తలదించుకుని  
 నించున్నాడు భానుప్రసాద్. కళ్యాణ్ ని భర్త ఎందు  
 కలా పైకి తీసుకెళ్లాడా అని కీడు శంకించి, గాభరాగ  
 పైకి వచ్చి మెళ్ళ తలుపువాటున నించుని అంతా  
 విన్న కవిత భానుప్రసాద్ ఎదుటకొచ్చి నిలబడింది.

“నన్ను.. నన్ను క్షమించు కవీ” అన్నాడు

మొహమాటంగా తలదించుకుని.

“అంటే మీరు ‘నన్ను’ తెలుసుకున్నారన్న  
 మాట” అంది కవిత.

“నిజంగా నన్ను క్షమించు కవీ” అన్నాడిసారి  
 ఆమె కుడిచేతిని పట్టుకుని అరచేతిని నొక్కుతూ.

“కళ్యాణ్ మంచివాడండీ అనవసరంగా తొంద  
 రపడ్డారు” అంది కవిత అతని చెయ్యిన  
 నొక్కుతూ. “అవును మంచి ఫ్రెండ్ వాడు. నా  
 కళ్ళు తెరిపించాడు” అని కవిత చేతిని ముద్దుపె  
 ట్టుకున్నాడు భానుప్రసాద్.

మనసులోనే కళ్యాణ్ కు ‘థాంక్స్’ చెప్పుకుంది  
 కవిత భానుప్రసాద్ ను మనసారా కౌగలించు  
 కుంటూ.



## శిల్ప సలహాలు

సినిమాల నిర్మాణంలో అప్పటికీ ఇప్పు  
 టికి ఎన్నో మార్పులొచ్చాయి. ‘సినిమా  
 నిర్మించడం ఎంత ముఖ్యమో దాని గురించి  
 ప్రేక్షకులకి తెలియజేసి వారిని థియేటర్లకి  
 రప్పించడం కూడా అంతే ముఖ్యం. సినిమా  
 బడ్జెట్ పెరిగిపోవడానికి ఇది కూడా ప్రధాన  
 కారణం’ అంటోంది శిల్పాషెట్టి. ‘సినిమాల  
 నిర్మాణం ఇప్పుడు వేగవంతమైంది. దానికి  
 తగ్గట్టుగా ప్లాన్ చేసుకోకపోతే బడ్జెట్ తలక్రిం  
 దులై సినిమా నిర్మాణం అస్తవ్యస్తమవుతుంది’  
 అని కూడా అంటోంది.

